

frivning, thi deels ville De gjenfinde Tallene i de trykte Budgetter og Afhandlinger for 1850, hvor de ere hentede fra, deels findes de i Reglementet fra 1816, som jeg her har liggende for mig, som er meddeelt fra Ministeriet, og hvis Rigtighed ikke kan paatvivles. Den ærede Minister talte om, at der var, jeg husker ikke om det var i 1850 eller i 1849, bestalt 80,000 Rbd. til Extraarbejde til Haandværkere, men jeg maa gjøre Forsamlingen opmærksom paa, at Spørgsmaalet bliver, hvor stor en Deel deraf er tilfaldet Søetatens Haandværkere, og hvor stor en Sum deraf er tilflydt de Private. Det er en Kjendsgjerning, at Søetaten har maattet betale forholdsviis meget høi Priis til private Haandværkere, for at faae dem til at arbejde paa hvad der ikke taalte Opsættelse, og det er en Kjendsgjerning, at Søetatens Haandværkere have fundet sig forurettede, netop fordi de meente at faae forholdsviis ringe Betaling ligeoverfor de Private. Jeg vil ikke sige med hvad Ret; Søetatens Haandværkere maae, naar de iøvrigt behandles retfærdigt, finde sig i, at arbejde for en billigere Betaling end Private under saadanne Omstændigheder, men jeg vil gjøre opmærksom paa at denne Extrasfortjeneste gjaelder ikke hele Søetatens Underklasse, men kun for en ringere Deel, og det gjaelder hovedsagenlig Marinens Arbeidere i visse Haandværksfag. Med Hensyn til Formen for Tillæggene, eller den Fremgangsmaade, jeg har tilladt mig at foreslaae med Hensyn til Fordelingen, saa synes det, at den høitærede Marineminister ikke har Noget derimod, idetmindste ikke noget Væsentligt, han mener kun, at der fortrinnsviis maa tages Hensyn til de Mænd, som have været med i Krigen; det kan jeg aldeles ikke have Noget imod; jeg antager ikke, at det vil være noget væsentligt hindrende Moment, er han blot enig i Hovedsagen, saa kommer man ogsaa over den Steen; men jeg troer dog ikke, at det vil føre til noget synderligt Resultat, medens man vilde støde paa adskillige Banfeligheder; iøvrigt troer jeg, det vil erkjendes, og navnlig af den ærede Marineminister, at der er ikke saa Mænd, som man har holdt hjemme, ikke fordi de vare uskikkede til at komme i Krigen, men fordi man ikke kunde undvære dem hjemme fra deres

Poster, og man kom altsaa derved maaskee ikke i en ganske ringe Forlegenhed ved at skulle ved denne Leilighed fortrinnsviis lægge Bægt paa dem, som have været i Krigen. Imidlertid er det et Punkt, som jeg ikke skal opholde mig ved; vil Ministeren gaae ind paa Sagen, ville vi vistnok komme ud over dette. Den ærede Minister nævnte, at der har været en Deputation hos ham om at faae Penge istedetfor Kost, og han meddeelte, hvad jeg allerede igaar har tilladt mig at antyde, at han var villig til at gaae ind derpaa. Jeg vil tillade mig at erindre om, at jeg ifjor ikke har andraget paa, at de skulle have Penge og ikke Kost; jeg er ikke paa det Nene med, om det er absolut rigtigt, i Reglen ikke at betale Naturalpræstationer, men det, jeg har andraget paa ifjor, og det, som forekom mig, ikke var ganske rigtigt, saaledes som det blev voteret ifjor, det var, at, naar de fik Tilladelse til at faae Penge, at man da ikke skulde fratraske dem nogle af de Penge, som vi her meente at have voteret til dem. Naar Tvangsbaandet, med Hensyn til Tjenestetiden, løses, siger den ærede Minister, vil det vise sig, om de ere tilfredse med deres Tjeneste eller ikke, og, hvis jeg ikke misforstod ham, meente han, at, hvis der gik for Mange bort, saa var det paa Tiden at forhøje Lønnen. Det forekommer mig ikke, at der viser sig stor Tilbøielighed hos den ærede Minister til at være paa sine Undergivnes Bedste, først at ville betale dem bedre, naar det bliver absolut nødvendigt.

Men, mine Herrer, jeg har en ganske anden Anskuelse; jeg siger, naar Staten behøver Arbeidere saavel som den Private, saa behøver den ikke at betale dem bedre, end den Private betaler, men den bør søge at nærme sig den Betaling, som gjaelder i det private Liv, og jeg vil meget gjerne indrømme Staten Ret til ikke at betale fuldt saa meget som den Private, fordi Staten fordeler Betalingen paa en hensigtsmæssigere Maade, den fordeler den paa en saadan Maade, at der bliver mere Forslag i Pengene. Folk af Underklasserne ere ikke staaende anderledes, hverken i Sø eller Landetaten, end alle andre Mennesker, de ere ikke saa kloge, ikke saa fornuftige eller have saamegen Omstigt i den unge Alder, som i den ældre, det er alt